

opusdei.org

Prelato laiškas (2012 m. sausio mėn.)

Opus Dei prelatas kviečia dėkoti Dievui už praėjusį laiką ir viltingai žvelgti į ateinančius metus.

2012-01-23

Mylimiausieji: tesaugo Viešpats
mano dukteris ir sūnus!

Vakar giedodami *Te Deum* prelatūros
Taikos Švč. Mergelės Marijos
bažnyčioje, priešais Švenčiausiąjį
Sakramentą išstatytą monstrancijoje,
dėkojome Švenčiausiajai Trejybei už

visas dovanas, kurias mums suteikė
praėjusiais metais. Jaučiausi labai
susivienijęs su Popiežiumi ir visa
Bažnyčia, ypač su kiekviena ir
kiekvienu iš jūsų bei su
nesuskaičiuojama gausybe Opus Dei
rėmėjų ir bičiulių. Esu matęs ir
girdėjęs, kaip mūsų Tėvas meldavosi
šio himno žodžiais, trokšdamas
prisidėti prie visos kūrinijos
šlovinimo giesmės Dievui. Kas rytą,
po Šventų Mišių, nusivilkdamas
apeiginius drabužius, jis kartodavo
šios maldos žodžius nepaprastai
pamaldžiai ir giliai susivienijęs su
savo dukterimis ir sūnumis.

Logiška, kad Kalėdų dienomis ir
visada, vis intensyviau kiltų į Dangų
mūsų padėka, visų pirma, už mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus
įsikūnijimą ir gimimą. Ši Jo dovana
yra pagrindas mūsų dėkingumo,
šlovinimo ir garbinimo, kurį
skiriame Dievui, nepaliaujančiam

mus beprotiškai mylėti ir rodyti šio palankumo.

Naujųjų metų pradžia turėtų mums padėti nuolat prisiminti šį dieviškos meilės įrodymą. Bažnyčios tėvai ir visi šventieji įvairiais istorijos laikotarpiais prisipildydavo susižavėjimo apmąstydami, kad su Kristaus gimimu Amžinasis atėjo į laiką, Begalinis tapo mažu priimdamas mūsų ribotą žmogiškąją prigimtį. „Ką didingesnio Dievas galėjo mums padovanoti?“- klausia šv. Augustinas. „Turėdamas Vienatinį Sūnų, Jis padarė Jį žmogaus Sūnumi, kad žmogaus sūnus taptų Dievo sūnumi. Ieškok, kur tavo nuopelnai, ieškok, iš kur jie, žiūrėk, koks tavo teisumas, ir pamatysi, kad negali atrasti nieko kito kaip tik gryną malonę.“ [1]

Mūsų nuostaba ir padėka auga dar labiau, jei susimąstome, kad Dievas mums davė šią dovaną ne laikinai ar

tam tikram momentui, o visiems laikams, amžinai. **Amžinasis įžengė į laiko ir erdvės ribas, idant padarytų „šiandienos“ susitikimą su Juo įmanomą. Liturginiai Kalėdų tekstai mums padeda suvokti, kad Kristaus atpirkimo darbas yra visada aktualus bei svarbus kiekvienam ir visiems žmonėms. Kai per liturgines ceremonijas girdime ar tariame „šiandien mums gimė Išganytojas“, tai nėra tik tuščias įprastos frazės pakartojimas. Suvokiame, kad būtent „šiandien“, dabar, man ir kiekvienam iš mūsų Dievas duoda galimybę Jį atpažinti ir priimti, kaip tai padarė Betliejaus piemenėliai, kad Jis gimtų ir mūsų gyvenime, jį atnaujintų, nušviestų, pakeistų savo Malone ir buvimu.**

[2]

Meilės kupino dieviškojo plano, skirto visai žmonijai ir kiekvienam iš mūsų, šviesoje visi praėjusių metų

įvykiai įgauna savo tikrąją vertę: sveikata ir liga, pasisekimai ir nesėkmės, laimingi ir skausmingi įvykiai, tai, kas buvo gera ir nelabai... Kaip taikliai mūsų įsteigėjas yra pasakęs *Kelyje: Priprask daug sykių per dieną dėkodamas kelti savo širdį į Dievą. Kad duoda tau šio ir ano. Kad kas nors tave paniekino. Kad neturi, ko tau reikia, ar kad turi. Kad savo Motiną, kuri yra ir tavo Motina, padarė tokią gražią. Kad sutvėrė saulę ir mėnulį, šį gyvūną ir tą augalą. Kad šį žmogų padarė iškalbingą, o tave – lėtakalbį. Dėkok Jam už viską, nes viskas yra gera.* [3]

Tiesa, kad pasaulyje pilna dramatiškų įvykių ir kančių: gamtos nelaimės, nusinešančios tūkstančių žmonių gyvybes, prievartos ir karo židiniai daugybėje planetos vietų, ligos ir pirmo būtinumo priemonių stygius, šeimų ir tautų susiskaldymai bei nesantaika... Prie viso šito dabar

turime pridėti ir gilios ekonominės krizės problemą, kuri taip paveikė daugybę šalių, daugybę bedarbiais likusių moterų ir vyrų.

Vis dėlto, nors protas ir nepajėgia suvokti šių situacijų prasmės, tikėjimas mus užtikrina, kad dabartinis mūsų laikas „**jau galutinai ir neišdildomai apima džiaugusmingą ir išlaisvinančią Kristaus Gelbėtojo žinią (...).**

Kalėdos padeda mums dar kartą atrasti Dievą nuolankaus ir silpno vaikelio pavidalu. Argi tai kaip tik nėra kvietimas atrasti Dievą ir jo meilę gelbstinčią netgi trumpomis ir varginančiomis mūsų kasdienio gyvenimo akimirkomis? Ar tai ne kvietimas atrasti, kad mūsų žmogiškasis laikas - taip pat ir sunkios bei sudėtingos akimirkos - yra be perstojo turtinami Dievo malone, dar daugiau - Malone, kuri yra pats Viešpats? [4]

Prisiminkime, mano dukros ir sūnus,
nesuskaičiuojamas dovanas, kurias
gavome praėjusiais mėnesiais.
Galime apmąstyti maldoje. Nepaisant
mūsų asmeninio menkumo, tai buvo
dar vieneri metai ištikimybės mūsų
krikščioniškajam pasauliui
Bažnyčioje pagal Opus Dei dvasią. Ir
galime išvardyti daug kitų malonių:
Dievui paaukoto ir su tarnavimo
sieloms dvasia atlikto darbo
dvasiniai vaisiai; žmonės, kurie
Dievo vaikų apaštalinio darbo ir
pavyzdžio dėka, prisiartino prie
Viešpaties ar atrado Jį savo
kasdieniame gyvenime; pastovaus
prelatūros narių apaštalinio darbo
naujose šalyse pradžia ar veiklos
plėtra kitose šalyse; dieviškasis
pašaukimas tarnauti Opus Dei
Viešpaties suteiktas daugybei žmonių
visame pasaulyje; gilūs vidiniai
potyriai, atsivertimai ir pašaukimai
eiti įvairiais dvasiniais keliais,
kuriuos Dievas sužadino žmonių
širdyse per Pasaulio Jaunimo dienas

rugpjūčio mėnesį... Ir daug kitų asmeninio, šeimyninio, socialinio gyvenimo dovanų, kurias kiekvienas turi atrasti ir už jas padėkoti.

Apžvelgdami šią beribę panoramą, galėtume pasinaudoti malda, kurią šv. Josemaria meldėsi daugybę kartų, ypač paskutiniaisiais savo gyvenimo metais: **Sancte Pater, omnipotens, æterne et misericors Deus, Beata Maria intercedente, gratias tibi ago pro universis beneficiis tuis etiam ignotis** [5]. Šventas, visagali Tėve, amžinas ir gailestingas Dieve, užtariant Švč. Mergelei Marijai, dėkoju Tau už visas Tavo dovanas, taip pat ir už tas, apie kurias nežinau. Juk kaip tik daugiau yra dovanų, apie kurias nė nenutuokiame, negu tų, apie kurias žinome. Kas galėtų suskaičiuoti, kiek kartų Viešpats savo tėviška apvaizda išgelbėjo mus iš kūno ir sielos pavojų? Kas pajėgtų suskaičiuoti malones, kurias Švč. Mergelė Marija

mums suteikė per praėjusius mėnesius?

Būtent dėl to yra labai natūralu ir antgamtiškai logiška stengtis išlaikyti nuolatinio dėkingumo nuostatą. Kaip mokė šv. Josemaria pradedant naujus metus: *Ut in gratiarum semper actione maneamus! Kad nuolat dėkotume Dievui už viską: už tai, kas atrodo gera ir kas atrodo bloga, už tai, kas saldu ir kas kartu, už balta ir juoda, mažą ir didelį, už tai, ko mažai ir daug, už laikinus dalykus ir tai, kas yra amžina. Dėkokime mūsų Viešpačiui už tai, kas įvyko šiais metais, tam tikra prasme net ir už mūsų neištikimybės, kadangi jas pripažinome ir atsiprašėme už jas. Ir padarėme konkretų pasiryžimą, duosiantį daug naudos mūsų sieloms, - niekad daugiau nebūti neištikimi[6].*

Kreipkime savo žvilgsnį į ateinančius metus. Kiek malonių mums suteiks Viešpats, jei keliausime įsitvėrę Mergelės Marijos rankos! To prašome mūsų Motinos tą dieną, kai Bažnyčia iškilmingai mini jos dievišką motinystę.

Šių savaitių šventės mus ragina persiimti pirmųjų Kalėdų dvasia. Priešais Betliejų įsivaizduodami, kaip meiliai elgėsi su Kūdikieliu Marija ir Juozapas, pamąstėme, koks mūsų bendravimas su kitais: savo šeima, draugais, kolegomis ir visais žmonėmis, kuriuos Dievas vienu ar kitu būdu palieka greta mūsų. Visiems turime būti žibintais, rodančiais kelią pas Kristų, kaip sakė Popiežius mąstydamas apie švieses, puošiančias Kalėdų eglutę. **Teatneša kiekvienas iš mūsų šviesos į savo aplinką: į šeimą, darbą, kvartalą, kaimus ir miestus. Tebūna kiekvienas šviesa šalia esančiam, teatsikrato savanaudiškumo, taip**

**dažnai užveriančio širdį ir
skatinančio galvoti tik apie save,
tegul kiekvienas būna
dėmesingesnis kitiems, tegul juos
labiau myli. Bet kuris mažas
gerumo gestas yra tarsi didelės
Kalėdų eglės švieselė: visos kartu
jos nušviečia net ir tamsiausios
nakties tamsą. [7]**

Pritaikykime šiuos pamąstymus
kasdieniam gyvenimui, kur turime
tiek progų atsiduoti Dievui ir
žmonėms. Tiesa, kad esame ir
jaučiamės maži. Būtent dėl to
perduodu Jums mūsų įsteigėjo
kvietimą savanoriškai tapti mažais
prieš Dievą, kad mūsų dangiškasis
Tėvas ir mūsų Motina su ypatingu
švelnumu pasirūpintų kiekvienu. Šis
apsisprendimas apima
**troškimą *atsisakyti puikybės,
pasitenkinimo pačiu savimi,
pripažinti, kad vieni negalime
nieko, nes mums reikia malonės,
mūsų Dievo Tėvo galybės, kad***

***išmoktume vaikščioti ir ištvertume
kelyje. Būti mažais reiškia
atsiduoti kaip atsiduoda vaikai,
tikėti, kaip tiki vaikai. [8]***

Mažų vaikų elgesys su savo tėvais – jų atsidavimas, pasitikėjimas, drąsūs prašymai— mums yra pavyzdys, kaip bendrauti su Dievu. Tai esminė krikščionio nuostata. Atnaujinama diena iš dienos, mus užtikrina, jog einame teisingu keliu, nepaisant sėkmių ar pasitaikančių nesėkmių. Ar dažnai sustojame pamąstyti, ar einame su Viešpačiu? Ar leidžiame Jam lydėti mus kiekvieną akimirką? Kaip kalbame su Juo apie tai, kas mums nutinka kiekvienu gyvenimo momentu?

Kas yra geresnė Mokytoja nei Švč. Mergelė Marija? Išgirdusi šv. Gabrieliaus žinią, ji visiškai atsidavė Dievo valiai — *fiat mihi secundum verbum tuum!* — ir tvirtai pasitikėjo, *kad išsipildys, kas Viešpaties jai*

pasakyta, kaip įkvėpta Šv. Dvasios sakė šv. Elzbieta [9]. Po to, Kanos vestuvėse, kupina tikėjimo ji kreipėsi į Sūnų, prašydamas už jaunuosius „Jie nebeturi vyno“, o tarnams patarė daryti viską, ką Jis lieps [10]. Dažniau žvelkime į Mergele Mariją, prašykime jos pagalbos.

Visai netrukus, sausio 9 d., sukanka 110-osios šv. Josemarios gimimo metinės. Pasinaudokime šia sukaktimi ir kreipkimės su tikėjimu prašydami jo užtarimo Bažnyčiai ir žmonijai. Ypač melskimės už Opus Dei, jo dukrų ir sūnų reikalus visame pasaulyje, nesiliaukite meldęsi už mano intencijas. Visos ir visi nuolat esate mano maldoje, ypač tie, kuriems tenka pakelti daugiau fizinių ar dvasinių kentėjimų. Šv. Pauliaus žodžiais užtikrinu jus, kad *„šitaip manyti apie jus visus teisinga, nes aš turiu savo širdyje jus /.../ Dievas gali paliudyti, kaip jūsų visų*

*pasiilgau Kristaus Jėzaus
nuoširdumu. [11]*

Taip pat man atrodo labai tinkama prisiminti tą antgamtinį ir žmogišką postūmį, iš tikėjimo gimusį optimizmą, kurį šv. Josemaria perdavė savo vaikams 1939 m. sausio 9 d. laiške. Buvo praėję vieneri metai po grįžimo į Burgos miestą ir jis galvojo apie apaštalinio Opus Dei darbo augimą po Ispanijos pilietinio karo, kurio pabaiga buvo jau arti.

***Kliūtys? Manęs nejaudina išorinės
kliūtys: lengvai jas nugalėsime.
Matau tik vieną didžiulę kliūtį:
jūsų sūnystės ir brolystės dvasios
trūkumas, jei kartais atsirastų
mūsų šeimoje. Visa kita (stygius,
skolos, neturtas, paniekinimas,
šmeižtas, melas, nedėkingumas,
gerų žmonių sukelti
prieštaravimai ir net valdžios
persekiojimas) viskas neturi
reikšmės, jei tik pasitikėsite Tėvu***

***ir broliais, visiškai
susivienijusiais dėl Kristaus, su
Kristumi ir Kristuje. Tuomet nebus
kartėlio, galinčio sumažinti mūsų
palaimintos artimo meilės
saldumą. [12]***

Su mūsų Tėvo jėga ir jo vardu prašau
jus puoselėti sūnystės ir broliškumo
dvasią. Jei rūpestingai
neprižiūrėtume šių mūsų dvasinės
šeimos kolonų, Opus Dei struktūroje
gali atsirasti įtrūkimų, kurių
negalima nuvertinti. Kartu juos
tai, ką mūsų Tėvas mums sakė 1950
m.: kad melstumės *oremus pro
unitate apostolatus*, nes gyvename tai
nuolat.

Su meile, linkėdamas geriausių
Dangaus dovanų naujaisiais metais,
jus laimina,

jūsų Tėvas

+ Javier

Roma, sausio 1 d., 2012.

[1] Šv. Augustinas, *Pamokslas* 185 (PL 38, 999).

[2] Benediktas XVI, Bendrosios audiencijos kalba, 21-XII-2011.

[3] Šv. Josemaria, *Kelias*, n. 268.

[4] Benediktas XVI, Dievo Gimdytojos šventės išvakarių pamokslas, 31-XII-2010.

[5] Šv. Josemaria, Šeimos susirinkimo užrašai, 15-IX-1971.

[6] Šv. Josemaria, Meditacijų užrašai, 25-XII-1972.

[7] Benediktas XVI, 7-XII-2011.

[8] Šv. Josemaria, *Kai Kristus eina pro šalį*, n. 143.

[9] *Lk* 1, 38 ir 45.

[10] *Jn* 2, 3 ir 5.

[11] *Fil* 1, 7-8.

[12] Šv. Josemaria, *Laiškas*, Burgos, 9-I-1939; A. Vázquez de Prada, „El Fundador del Opus Dei“, II, p. 380.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-laiskas-2012-m-
sausio-men/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-laiskas-2012-m-sausio-men/) (2026-02-23)